OCEŇUJI KVALITNÍ VÝUKU BIOLOGIE
Rozhovor s absolventkou Vendulou Bohoňkovou nejen o studiu.
ČTĚTE NA STRANĚ 4

PŘÍPRAVY NA MATURITU VRCHOLÍ
Který maturitní předmět je na GJP nejobávanější?
ČTĚTE NA STRANĚ 2

Úvodem

Milí čtenáři,

další čtvrtrok je za námi, blíží se maturity a přijímací zkoušky na naše gymnázium. Čeho se maturanti nejvíce bojí, jak se připravují? To bylo předmětem našeho zkoumání.

Také jsme si připomněli památku Jana Palacha a 3.A vzdala úctu obětem 2. světové války v Terezíně. Ohlédneme se za maturitními plesy. Dozvíte se, kdo byl vyhlášen sportovcem roku.

Představíme další vyučující, tentokráte matematiky a zeměpisu. Nebudou chybět zprávy z ciziny od Evy Hejdukové, Tondy Šámala a bývalého profesora Ondřeje Šťastného. Zpětně na Ameriku zavzpomíná Václav Zejda.

Přejeme vám hezké počtení!
Anna Kodrlová, septima

Hola, hola, maturita volá!

Už 11. dubna 2017 musí letošní maturanti sesmolit písemnou práci z českého jazyka, která je na rozdíl od předchozích let hodnocena vyškolenými hodnotiteli přímo z CERMATu. Studenty čeká výběr z 10 zadání a čas na volbu tématu je 25 minut. Od 2. do 9. května se budou konat zbylé zkoušky, didaktický test z češtiny konkrétně 3. května v 8 hodin. Svá vysvědčení by maturanti měli spatřit nejpozději 12. června. Jak vlastně takové maturity probíhají, jaká je na naší škole úspěšnost a které třídy prospívají nejlépe? Dostali jsme se k informacím, ke kterým běžný student nemá přístup, a nyní se o ně podělíme.

Maturita se skládá ze dvou částí, státní a školní, a aby žák uspěl, musí složit povinné zkoušky obou těchto částí. Povinnou zkouškou pro první část je český jazyk, kde student musí za hodinu napsat didaktický test, v 90 minutách písemnou práci a uspět u ústní zkoušky. Dále pak mají maturanti možnost volby mezi matematikou a cizím jazykem. Často obávaná matematika se má stát již v roce 2021 obligem nejprve pro gymnázia a následující rok i pro ostatní školy. Ve školní části si student musí vybrat další dva předměty, ze kterých je zkoušen formou ústní.

A jak se vede našim maturantům? V průběhu zhruba dvaceti let měla jednoznačně nejlepší průměr oktáva, zároveň také nejvíce oktavánů prospělo s vyznamenáním. Naprosto nejnižší průměr známek měla třída maturující v roce 2011 s průměrem 1,46, naopak nejhorší byla IV. B v roce 2005, která průměrem dosáhla 2,75. Ve většině ročníků převažuje počet studentů, kteří "pouze" prospěli, na druhou stranu v roce 2001 a 2009 zde maturovaly třídy, ve kterých bylo dokonce 17 lidí s vyznamenáním. V oktávě je poměr studentů s vyznamenáním ku těm, kteří prospěli, většinou vyrovnaný, ve čtvrtých ročnících však bývá často více těch, již prospěli. V posledních 15 letech neprospělo celkem 38 studentů a je paradoxem, že ročník 2009, který vedl v počtu vyznamenání, má zároveň nejvíce neprospívajících, a to 6 (podobně špatně jsme dopadli ještě v roce 2003). Pro zajímavost v letech 2000 až 2002 se maturovalo již v septimě.

A jaké předměty jsou u nás nejoblíbenější? Pokud vynecháme povinnou zkoušku z češtiny či z cizího jazyka, nejvíce si studentstvo volí zeměpis, základy společenských věd. Nižší oblibě se těší přírodní vědy.

Katka Hořejší a Anna Viktorinová, septima

Zdeňka Sekulová - sportovec roku

Dne 2. března se před zaplněným sálem mělnického kulturního domu udělovala ocenění Sportovec roku 2016.

Do řady výborných oceněných sportovců patří i studentka 4. ročníku navštěvující naše gymnázium, Denisa Vegrichtová, která slaví jeden jezdecký úspěch za druhým. Mělnickým krajánkem se stal Jan Šátral, jenž je v celosvětovém tenisovém žebříčku ATP umístěn na 157. místě. Absolutním vítězem byl vyhlášen Josef Bartoš, který se mimo jiné každoročně účastní Velké pardubické.

Po nominacích jednotlivců, mladých i dospělých, a kolektivů byla na konec předána cena Fair Play. Cenu převzala učitelka tělesné výchovy a zeměpisu našeho gymnázia, paní Zdeňka Sekulová, známá především díky svým charitativním činnostem v podobě

organizování volejbalových turnajů na půdě gymnázia. Tyto turnaje pomohly mnoha dětem v nouzi a letos jsme oslavili již šestý ročník. Žáci se buď přímo účastní tzv. „hry pro dobrou věc", nebo přispívají symbolickou částkou za nákup domácích džemů či pečených čajů, vyrobených naší paní učitelkou Zdeňkou Sekulovou. Ta mimo jiné uvedla, že „z důvodu administrativní zátěže by se další turnaje mohly pořádat pod záštitou charitativní organizace Debra, která pomáhá dětem s nemocí motýlích křídel již od roku 2004. Celá tato záležitost je však ještě pouze v procesu a v jednání."

Slavnostní večer byl vyplněn bohatým programem v podobě artisticko-žonglérské dvojice Vinický, řadou pěveckých vystoupení nebo jedinečné laserové show.

Na závěr celé akce se mohli zúčastnění těšit na bohatý raut.

autor článku:
LENKA SUŠÍROVÁ
třída septima

autor článku:
SARAH BERÁNKOVÁ
třída septima

Hala

Nová supermoderní hala je konečně v provozu. Ředitelství školy nám umožnilo konečně toto sportoviště používat. Ačkoliv mezi slavnostním otevřením nové tělocvičny, které se uskutečnilo 9. ledna 2017, a fyzickým používáním byla prodleva 2 měsíce. Důvodem bylo zamrzlé čerpadlo a nezapsání stavby do katastru. Kvůli těmto peripetiím byly nuceny dvě třídy cvičit v menší školní tělocvičně dva na sobě nezávislé tělocviky.

Dojmy z nové haly jsou smíšené. Na první pohled vypadá honosně a velkolepě a cvičení v ní je vážně zábava. Bohužel má i své nedostatky, například nebezpečně ostré obložení a v šatně neotvíratelné okno.

Přejme si, ať nám nová tělocvična slouží a nejen nám, i veřejnosti a jiným sportovním klubům či školám.

J. Janda, M. Kerner, M. Obst, septima

SOČ

Jako každým rokem se i letos dne 23. března 2017 uskutečnila školní přehlídka SOČ (středoškolské odborné činnosti). V soutěži se objevilo celkem 20 prací, z toho 4 práce z biologie, 5 z češtiny a zbytek prací se rozdělilo mezi studenty historického a společenskovědního semináře. V porotě zasedli celkem tři hodnotitelé, a to Mgr. Tereza Drápalová-Šajtarová, Mgr. Dagmar Dvořáková a Mgr. Martin Dvořák, avšak vzhledem k počtu přihlášených prací byl pro ně výběr postupujících do dalšího kola velmi složitý.

Ty nejlepší práce, které se nakonec porota rozhodla poslat dál, se zúčastní krajského kola, jež se pro náš Středočeský kraj uskuteční dne 25. dubna 2017 na Střední průmyslové škole stavební a Obchodní akademii na Kladně. Naši školu zde budou reprezentovat v oboru 6. zdravotnictví **Ondřej Kubáč** (3D tisk ve zdravotnictví), v oboru 7. zemědělství, potravinářství, lesní a vodní hospodářství **Lucie Hejnalová** (Palmový olej), v oboru 8. ochrana a tvorba životního prostředí **Kristýna Mokrá** (Pokusy na zvířatech a jiná zvěrstva), v oboru 13. ekonomika a řízení **Tomáš Vnuk** (Sdílené jízdy a sdílená ekonomika), v oboru 14. pedagogila, psychologie, sociologie a problematika volného času **Denisa Vegrichtová** (Výcvik mladých koní) a **Mariana Tauchmanová** (Ten Sing a jeho potenciál aneb mladí pro mladé), v oboru 15. teorie umění, kultury a umělecké tvorby **Barbora Vlasáková** (John Irving), v oboru 16. historie **Lucie Čelikovská** (Obec Zahájí za druhé světové války) a **Tomáš Danihlík** (Politická struktura a volby na Mělníku 1918-1938) a v oboru 17. filozofie, politologie a ostatní humanitní a společenskovědní obory opět **Barbora Vlasáková** (Tolerance k homosexuální komunitě v České republice). Ti nejlepší z nejlepších se ještě mají možnost zúčastnit celostátní přehlídky konané ve dnech od 16. do 18. června 2017 na Vyšší odborné škole ekonomické a zdravotnické a Střední škole v Boskovicích.

Téma odborné práce si student vybírá z 18 oborů - od matematiky a fyziky přes zemědělství až po filozofii, takže každý si může najít ten svůj. Psaní práce studenty jistě obohacuje o cenné dovednosti, jako práce s odbornou literaturou, formulování svých myšlenek a třídění informací, které jistě ocení při svém budoucím studiu na vysoké škole. Přehlídka SOČ u nás ve škole má již dvacetiletou tradici.

foto: Barbora Chaloupková

autor článku:
BARBORA CHALOUPKOVÁ
třída septima

autor článku:
BARBORA ŠEBÍKOVÁ
třída VII.

Přípravy vrcholí

Zeptali jsme se maturantů na jejich maturitní přípravy, na volbu předmětů a z čeho mají strach.

Většina studentů si na tuto zkoušku vypracovává své otázky nebo si je shání již hotové od starších. Někteří si s tím hlavu nelámou a stačí jim učivo ze školy a zápisky z minulých ročníků. Někdo dokonce chodí na přípravné kurzy. Další se snaží dohnat knižní deficit a dočítají vše, co jim ještě chybí v jejich seznamu literatury.

Nejčastěji si studenti k maturitě volí cizí jazyk - angličtinu, dále zeměpis a ZSV. Nejvíce se obávají maturity ze ZSV. Odůvodnili to velkým penzem učiva. Nejlehčími předměty jsou podle nich matematika či angličtina.

Na otázku *Jaký názor mají na povinnou maturitu z matematiky* část odpověděla, že je ráda, že se jí vyhnula. Část odpověděla, že na gymnáziu by to nevadilo, ale na jiných školách by to dobrý nápad nebyl. Našlo se i pár jedinců, kteří s nápadem povinné maturity z matematiky souhlasí. Prý se v ní vyžaduje minimum, a kdo prolezl do posledního ročníku, měl by test zvládnout.

J. Bulíček, septima

I letos zažijeme přijímačky

Přijímací zkoušky na našem gymnáziu proběhnou ve dvou termínech. První kolo proběhne 12. dubna 2017 pro čtyřleté studium a 18. dubna 2017 pro osmileté studium. Druhý termín je vypsán na 19. dubna 2017 pro čtyřleté studium a 20. dubna 2017 pro osmileté studium. Do prvních ročníků čtyřletého studia bude přijato 60 studentů, do prvních ročníků osmiletého studia 30 studentů.

Přijímací zkoušky se skládají ze dvou písemných testů - z českého jazyka a z matematiky. Z obou testů lze získat maximálně 50 bodů. U studentů, kteří se budou hlásit na osmileté gymnázium, se dále bere v potaz klasifikace ve 2. pololetí 4. ročníku a 1. pololetí 5. ročníku základní školy. U studentů hlásících se na čtyřleté gymnázium se bere v potaz klasifikace ve 2. pololetí 8. ročníku a 1. pololetí 9. ročníku základní školy. Maximálně může uchazeč získat za průměrný prospěch ze základní školy 10 bodů.

Uchazeč o studium může podat přihlášku ke studiu až na dvě střední školy nebo na dva maturitní obory v rámci jedné střední školy.

L. Veiglová, L. Richterová, 3. A

Byli jsme u Masaryka

Věděli jste, že náš bývalý prezident Tomáš Garrigue Masaryk měl syna jménem Jan Masaryk a že právě tento muž je výrazně spojen s Černínským palácem? Chcete vědět více? Tak neváhejte a čtěte!

Jan Masaryk, ministr zahraničních věcí, v paláci nejenom pracoval, ale i bydlel. Ve svém bytě žil zcela sám. I přesto, že život Masaryka byl nepochybně zajímavý, nejvíce pozornosti však do dnešní doby přitahuje jeho záhadná smrt. Ta je spojena s koupelnou právě v Černínském paláci, z jejíhož okna 10. 3. 1948 vypadl na nádvoří. Existují tři teorie: podle jedné šlo o vraždu (Masaryk byl z okna prostě vyhozen tehdejší StB), podle druhé o sebevraždu (Masaryk z okna sám vyskočil, protože nesouhlasil s komunistickým pučem v únoru 1948) a podle třetí verze se Masaryk pokoušel po římse utéci ze svého bytu a z této římsy spadl. Naše třída měla možnost si celý byt prohlédnout.

Stavitelem Černínského paláce byl hrabě Humprecht Jan Černín z Chudenic. Hrubá stavba byla dokončena roku 1673. Při další stavbě byla zdobena průčelí a vnitřní prostory dlažbami, dřevěnými podlahami a stěny freskami. Ve 40. letech 18. století byl palác poničen rakouskými vojsky, další škody způsobilo roku 1757 pruské dělostřelectvo. Posledním vlastníkem byl hrabě Prokop Vojtěch Černín z Chudenic. V roce 1791 zde byly pořádány hostiny, plesy při příležitosti korunovace Leopolda II. A co se stalo s rodem Černínů, kteří shodou okolností vlastnili i zámek na Mělníku? Koncem 18. století Černínové přesídlili do Vídně a palác zůstal opuštěn. Byl nadále využíván například jako skládka chmelu, galerie, ale toto se změnilo po vzniku Československa, kdy byla provedena rekonstrukce, a palác sloužil jako sídlo Ministerstva zahraničních věcí ČSR. V letech 1939-45 zde působil říšský protektor. Po skončení druhé světové války byl palác předán opět do rukou ministerstva, které je zde dodnes.

A pokud se chcete o životě Jana Masaryka dozvědět více, navštivte v kině film Masaryk, který byl v březnu oceněn rekordním počtem 12 Českých lvů a v němž hlavní roli bravurně ztvárnil Karel Roden.

autor článku:
LUCIE RICHTEROVÁ
třída 3. A

Rozhovor s Janou Kloučkovou

foto: Jana Kloučková

Vyučujete raději matematiku, nebo zeměpis a proč?
O něco raději vyučuji matematiku. Možná proto, že mě baví sledovat, jak studenti řeší různé problémy. Někdy se stává, že stejnou úlohu vyřeší různými způsoby, což je úžasné v tom, že se pak dá o jednotlivých způsobech řešení diskutovat.

Shledáváte nějaké rozdíly mezi vyučováním na GJP a na škole, kde jste působila předtím?
Rozdíly spatřuji především v přístupu studentů GJP k výuce. Studium berou vážněji, což je samozřejmě dáno tím, že se jedná o výběrovou školu. Jiné je také materiální vybavení obou škol. Na základní škole byly k dispozici interaktivní tabule ve všech učebnách.

Co byste poradila žákům, kterým matematika a fyzika nejde?
O fyzice mluvit nemohu, také jsem jí nepřišla na chuť. A v matematice bych žákům doporučila snažit se co nejvíce poznatků odvodit, vymyslet, hledat souvislosti s tím, co už znají, snažit se o hlubší porozumění, ne se jen učit nějaké postupy zpaměti, lze-li to tak říct.

Kde se vidíte za 10 let?
Za 10 let? Na tuto otázku se těžko odpovídá. Myslím si, že Maledivy by nebyly vůbec špatné, pokud budou ještě nad vodou :).

Jaký byl Váš nejoblíbenější předmět na gymnáziu a proč?
Nejoblíbenějším předmětem byl tělocvik, hlavně proto, že jsme měli možnost vyzkoušet si všechny možné sporty, mimo jiné softball, plavání, bruslení, spinning. V té době jsem také hodně času věnovala stolnímu tenisu a sport byl pro mě na prvním místě. Samozřejmě mě relativně bavila i matematika a zeměpis, ale nemůžu říct, že to bylo po celou dobu studia. Dost záleželo na učivu a také na učiteli, který nás zrovna učil.

Jste absolventka našeho GJP, popř. kde jste absolvovala?
Absolvovala jsem GFP v Neratovicích.

Jak se proměňoval Váš vztah k matematice?
V nižších ročnících gymnázia mě nijak zvlášť nezajímala. Na prvním místě pro mě byl sport a matematika se mi líbila pouze v tom, že stačilo dávat v hodině chvíli pozor a pak jsem se jí doma už nemusela zabývat. Postupem času, možná i proto, že se nám vrátila oblíbená profesorka z mateřské dovolené, mě matematika začala bavit jako taková. Ale to už bylo tak v septimě a oktávě.

Pracuje se Vám lépe s mladšími, či staršími žáky a proč?
Asi jak kdy. Mladší žáci se snadněji zaujmou, starší jsou zas klidnější a nejsou jako pytel blech :).

Kterou látku ze zeměpisu máte nejraději? Nejraději mám regionální geografii.

Kterou VŠ jste vystudovala a popř. jaké obory?
Po gymnáziu jsem šla studovat zeměpis a matematiku na Přírodovědeckou fakultu UK. Po získání bakalářského titulu jsem dostala šanci učit na plný úvazek na ZŠ, takže magisterský program jsem již dodělávala dálkově na Pedagogické fakultě v Praze.

Lišil se způsob studia matematiky na Vaší střední škole? Myslím si, že nelišil.

Chtěla jste být od malička učitelkou a co Vás k tomu vedlo?
Dlouho jsem nevěděla, čím chci být, dokonce ani v posledním ročníku gymnázia jsem ještě neměla úplně jasno. Ale věděla jsem, že nechci dělat žádnou monotónní práci. A protože mě vcelku bavila matematika, zeměpis a hlavně práce s lidmi, tak jsem se nakonec rozhodla pro učitelství.

Otázky připravila 1. B

Mrazivé dny v Terezíně

Ve dnech 25.-26. ledna jsme se my, výletníci ze 3.A, pod vedením pana profesora Dvořáka vydali do Terezína, který během 2. světové války plnil funkci ghetta, v němž byli shromažďováni Židé před transportem do vyhlazovacích táborů.

Po příjezdu se nás ujali pracovníci místního muzea a následovala první přednáška a prohlídka terezínského muzea. Zde nás šokovaly obrovské zdi poseté jmény dětí, které pobyt v ghettu nepřežily. Při prohlídce Hlavní pevnosti, která je dnes centrem města, jsme navštívili Magdeburská kasárna.
V expozici jsme viděli repliku vězeňské ubikace, literární tvorbu a výtvarné umění z dob ghetta. Pomocí notového zápisu jsme si zazpívali terezínskou hymnu. Méně příjemná byla návštěva krematoria a hřbitova. Oddych po dlouhém dni jsme nalezli v pizzerii, odkud jsme se odvalili směrem k našemu ubytování. První den jsme zakončili smutným filmem Poslední motýl.

Druhý den byl zaměřen na prohlídku Malé pevnosti, která sloužila jako věznice. Byl mrazivý den, díky kterému byly naše pocity daleko autentičtější. Odpoledne jsme se zúčastnili besedy s paní Doris Grozdanovičovou, která jako jedna z mála lidí nebyla transportována do vyhlazovacích táborů. Byl to nejsilnější okamžik celé exkurze.
Když nám paní Grozdanovičová vyprávěla, jak v Terezíně přišla o téměř celou svou rodinu nebo jak byl její tatínek odvezen posledním transportem, mnohé oči nezůstaly suché. Posledním bodem byla návštěva kasemat, které jsou skryty v opevnění pevností. Část chodby jsme měli možnost projít v absolutní tmě, kde jsme si museli vystačit pouze s hmatem. Nikdo z nás není schopen říct, jakou vzdálenost a jak dlouho jsme vlastně šli, protože naše jediné starosti byly stále se držet zdi a dostat se ven.

Po těchto zážitcích jsme se nechali vlakem odvézt zpět na Mělník.

L. Richterová, L. Michalová, L. Veiglová, 3. A

Eva píše z Texasu

Na začátku loňského srpna jsem odjela studovat do USA a zároveň si tak splnila svoje dlouholeté přání. K rozhodnutí vycestovat, postavit se na vlastní nohy a vykročit do neznáma jsem měla spoustu důvodů: zlepšit si svojí angličtinu, poznat nové lidi, jejich návyky a zvyky, vidět nová místa na světě, zažít jiný školský systém a zkrátka celkový „americký život" na vlastní kůži.

Nyní se hlásím po sedmi měsících z texaského města Fort Worth. Když se řekne Texas, první, co by si člověk pravděpodobně představil, je poušť a kovboje uhánějící na koních. Avšak toto (mé původní) očekávání bylo vyvráceno hned během prvních hodin pobytu. Sice zde opravdu postrádají tu pravou přírodu, mnoho parků tady nenajdete, avšak o pouštích zde mluvit nelze a kovboje lze najít jen ve vyhrazené malé části jinak moderního a rozsáhlého města.

Žiji u host-rodiny, se kterou přes různé neshody vycházíme stále dobře a které budu napořád vděčná za poskytnutí zázemí na celých deset měsíců a tím pádem zrealizování mého snu. Trávíme společně víkendy a většinu času o prázdninách. Díky nim jsem například viděla poprvé v životě baseballový zápas, hrát hokejový tým Dallas Stars, složený mimochodem i ze 3 českých hráčů, navštívila San Antonio a Dallas, procestovala severní Texas a užila si tak i kousek americké přírody, když jsme byli stanovat o prázdninách během Díkuvzdání...

Náplní většiny mého dne je trávení času ve škole a v jejím areálu, proto bych vám ráda popsala největší rozdíly, které pro mě byly občas až překvapující. Chodím na North Side, střední školu, již navštěvuje přes 1300 studentů a která je v porovnání s ostatními městskými 'high schools' považována za tu menší. Škola se skládá ze 4 hlavních budov (přičemž každá z nich mi velikostí připomíná naše gymnázium), z basebalového, (amerického) fotbalového hřiště, běžeckého oválu, 2 tenisových kurtů a venkovní tělocvičny.

pokračování na straně 6.

Absolventka Vendula Bohoňková: „Oceňuji kvalitní výuku biologie."

foto: Vendula Bohoňková

Vendula Bohoňková je naše absolventka z roku 2011. Nyní končí studium na 1. lékařské fakultě UK a podělila se s námi o své zkušenosti, zážitky a zájmy.

Na které profesory ráda vzpomínáš?
Rozhodně ráda vzpomínám na obě naše třídní, Mgr. Drápalovou-Šajtarovou a Ing. Kalkantovou. Díky jedné umím napsat jakýkoliv důležitý e-mail a nebojím se ho odeslat, díky druhé se nestydím za svou angličtinu a nemám problém ji často používat. Také jsem vždy měla ráda Mgr. Sekulovou. Ačkoliv jsme vlastně nikdy neměli společnou výuku, myslím, že je to z lidského hlediska jeden z nejúžasnějších lidí na gymplu.

Jak tě GJP na studium VŠ připravilo?
Jednoznačně jsem při studiu ocenila kvalitní výuku biologie. Zejména na základy lékařské genetiky jsem se mohla začít učit až delší dobu po začátku předmětu. Také základy latiny, které s námi navíc a mimo rozvrh dělala Mgr. Rothová, se mi na začátku VŠ velmi hodily.

Která akce z GJP ti utkvěla nejvíce v paměti?
Nedávno jsem si vzpomněla na volejbalový maraton. To byla skvělá akce, hráli jsme volejbal 24 hodin v kuse. Týmy, které v noci zrovna nehrály, si vytáhly žíněnky a spaly v prostoru před tělocvičnou.

Z čeho jsi maturovala a jak nyní hodnotíš státní maturitu?
Maturovala jsem z češtiny, angličtiny, francouzštiny a biologie. Náš ročník byl první, který podstoupil státní maturitu. Zpětně, ačkoliv jsem dělala vyšší úroveň, to hodnotím jako výsměch zkoušce, která byla předtím. Stačilo mi přečíst pár knížek a odmaturovala jsem na výbornou.

Charakterizuj prosím obtížnost studia medicíny našim studentům pro představu.
Momentálně jsem v 6. ročníku na 1. LF UK, obor všeobecné lékařství. Nastínit náročnost, hlavně časovou a psychickou, není vůbec jednoduché. Hned první měsíc na fakultě jsem měla pocit, že jsem do sebe už nacpala víc informací než za celý vyšší gympl. Celé studium také bojuji s nepochopením omluvy „musím se učit“ od všech kamarádů z jakéhokoliv jiného oboru. Tuhle omluvu totiž slýchají i v případě, že daná zkouška mě čeká třeba za 2 měsíce. Nicméně musím říct, že po těch letech už si na to všichni v mém okolí zvykli.

Teď jen krátce pro představu. Studium je rozděleno na dvě poloviny. První tři roky jsou „preklinické“, výuka probíhá podobným systémem jako na gymplu. Měli jsme týdenní rozvrh, do toho nás neustále drželi ve střehu pomocí testů a zkoušení a na konci semestru, případně roku, byla z daného předmětu zkouška. Další tři roky jsou „klinické“ a probíhají formou blokové výuky. To znamená, že vždy chodíme na stáže do nemocnice pouze z jednoho oboru, ze kterého pak ihned skládáme zkoušku. Jednotlivé stáže trvají týden až 2 měsíce a podle toho jsou náročné i zkoušky po nich následující.

Jak ses k tomuto oboru dostala?
Popravdě řečeno jsem se rozhodla až v průběhu oktávy. Ještě v lednu maturitního ročníku jsem, kromě medicíny, silně uvažovala o tlumočnictví. Jenže na FF UK nebylo možné studovat pouze jednooborově francouzštinu, což mi usnadnilo konečné rozhodnutí a přihlášky jsem poslala už jen na lékařské fakulty. Ve výběru mě samozřejmě také hodně ovlivnili rodiče, oba (navíc i babička) jsou lékaři, v nemocničním prostředí jsem tedy vlastně vyrůstala. Do medicíny mě sice nijak nenutili, ale bylo vidět, že z mého výběru mají radost.

Účastnila ses nějakých výzkumů, projektů během svého studia na vysoké škole, co bys budoucím uchazečům o obor poradila?
Výzkumu se neúčastním, nejsem zrovna laboratorní typ. Jsem ovšem součástí redakce WikiSkript, což je neuvěřitelný projekt, který vytváří v podstatě takovou Wikipedii pro mediky. Není to ovšem jenom pro mediky, často jsem WS viděla otevřená i v ordinacích mladých lékařů. Kdo má o medicínu zájem, rozhodně by se měl s adresou wikiskripta.eu seznámit hned na začátku studia. Kromě odborných článků je na něm vypracován i průvodce studiem obsahující různé tipy nejen ke zkouškám.

Účastnila ses nějakých zahraničních studijních pobytů?
Ano, je to skvělá zkušenost. Již na gymplu jsem odjela na rok na zkušenou Rodez ve Francii, kde jsem chodila na tamní lycée. Z fakulty jsem jela na jeden semestr na stáž do Grenoblu ve Francii v rámci programu Erasmus+. Zařizování je sice zdlouhavé, ale podívat se, jak to funguje jinde, za to opravdu stojí.

Pokračování na straně 7.

Život za velkou louží

Od srpna 2015, kdy jsem se netrpělivě s duší plnou očekávání a nervozity loučil s Českem na letišti Václava Havla a chystal se na svůj pobyt v Americe, již uběhly skoro dva roky. Rád bych popsal své zážitky z Wisconsinu, z menšího městečka Green Bay, kde jsem se svou hostitelskou rodinou strávil rok svého života. Stačilo se spojit s agenturou a koordinátorkou a už jsem seděl na palubě letadla a mířil do Ameriky.

Po příletu na mě čekala moje „náhradní americká rodina” s otevřenou náručí a nápisem „Welcome home”, což pro mě bylo velmi uklidňující a okamžitě zahnalo mé obavy z náboženských tyranů. Jak se později ukázalo, kostel jsem viděl za celou dobu třikrát, a to na Vánoce, na Velikonoce a do třetice z auta při cestě na baseball. Americká rodina mě přijala jako vlastního a dodnes jim tuto laskavost nezapomenu.

Jelikož je můj americký bratr Cole americký fotbalista a zároveň hokejista, rozhodl jsem se začít s americkým fotbalem také. Na střední škole si studenti mohou vybrat z více než dvaceti sportů. Je tu možnost hrát až tři sporty za jeden školní rok, protože každá sportovní sezóna trvá přibližně tři měsíce. Po tvrdé dřině a odříkání se náš tým ocitl ve finále ligy, kterou jsme později vyhráli. Moji účast u tohoto vítězství mi bohužel překazilo čerstvě operované koleno, které jsem si zranil v předchozím zápase.

Nyní něco ke školnímu systému, který je v Americe velmi propracovaný a striktní, což ne vždy bylo z mého pohledu na místě. Posuďte sami, jestli je nutné, aby osmnáctiletí studenti byli nuceni vyplňovat formulář na uvolnění z hodiny, když svoji potřebu nestihnou během pětiminutové přestávky. Střední škola je povinná a stejná pro všechny studenty, což dává více času na rozmyšlení, co v budoucnu studovat. Zamiloval jsem si možnost tvorby svého vlastního rozvrhu a zvolil si rozmanité předměty. Například pokud byste měli rádi biologii, je tu možnost se přihlásit do laboratorních cvičení, na biologii člověka a rostlin, biochemii atd. Na druhou stranu ti z nás, kteří ještě netuší, co mají v plánu studovat, mají možnost si navolit obecné předměty jako máme my na gymnáziu. Studenti, kteří neradi sportují, si vybírají z velkého spektra kroužků, jako je školní kapela, malování, počítačové hry, kroužek “do something”, což znamená “dělej něco”, kde se děti učí, jak pomáhat starším, třídit odpad atd.

Po návratu jsem si přivezl nejen plynulou angličtinu, ale také jednu velkou zkušenost a plno nových přátel.

V. Zejda, 3. B

Novinky z Bruselu? Od Ondřeje Housky!

Mluví 5 světovými jazyky, vystudoval obecnou historii a politologii, je redaktorem Hospodářských novin a několik let svého života pracoval také pro Český rozhlas. Řeč je o úspěšném absolventu našeho gymnázia o Ondřeji Houskovi. Koncem února se tento zajímavý člověk zastavil v audiovizuální učebně naší školy, kde před studenty čtvrtých ročníků hovořil o své práci, životě, vzpomínkách na gympl nebo i o politické situaci v Evropě i v Česku.

Jeho zaměstnáním je žurnalistika, k níž se však dostal až poté, co několik let přednášel na Univerzitě Karlově v Praze. I přesto, že se žurnalistice odborně nikdy nevěnoval, stal se redaktorem a vybral si oblast svého redaktorského zájmu, která mu tak nějak sedla. Na veškeré dění v Evropské unii je zaostřeno právě okem tohoto novináře, jehož komentáře jsou poté k dočtení v „Hospodářkách“, jak těmto novinám s oblibou říká. Několik let žil Ondřej mimo ČR, konkrétně právě v Bruselu, odkud měl k událostem vztahujícím se k EU více než blízko. Také prozradil, že věnování se právě této oblasti dění je tak trochu zlatý důl, neboť téma EU není drtivou většinou žurnalistů vnímáno jakkoli atraktivně. Uvažujete-li tedy o práci žurnalisty, vyberte si téma EU, pište o něm a máte angažmá takřka jisté.

Ptali jsme se, jaké to je pracovat v redakci, aniž by měl vystudovanou školu se zaměřením na tento obor, a jak častý tento úkaz je. Odpověď byla poměrně zajímavá. Lidí v žurnalistické branži bez patřičného vzdělání prý není pomálu, je to dle Ondřeje běžné. Tvrdí, že pokud má člověk žurnalistiku, bývá perfektně vybaven schopností napsat přesně ten útvar, jenž byl zamýšlen či zadán, přičemž po stránce češtiny bývají napsané řádky naprosto korektní. Na druhou stranu je však údajně znatelně cítit rozdíl ve chvíli, kdy je do článku, jenž je psán právě například vystudovaným historikem, přidána určitá hodnota navíc, jež může mít nejrůznější podoby; od širšího náhledu na problematiku přes hlubší podtext, který je znám pouze historie znalých osob, až přes historické souvislosti podrobněji vysvětlující daný problém.

Na chvíli se také Ondřej zastavil u vzpomínek na léta strávená na GJP. Zmínil, že škola ho velice kvalitně připravila nejen na přijímací řízení na VŠ, ale také na konkurenci ostatních studentů, o nichž si prý myslel mnohé, neboť navštěvovali gymnázia v Praze. Mimo jiné zaznělo také jméno staronové paní profesorky Špačkové, která již na naší škole před lety učila a ve školní lavici potkávala právě Ondřeje Housku.

Také padlo několik dotazů takříkajíc na tělo a odpovědi na některé z nich by vás mohly zajímat. Byla položena otázka, zda a jak často se stává, aby firma zaplatila novináři sumu, za níž je dotyčný ochotný napsat zaujatou zprávu ve prospěch firmy. Odpověď: Ano, často. Děje se prý dnes a denně, že sám novinář navrhne podobný obchod, a poté již stačí dát jen ruku k ruce, slovo ke slovu, některá slova zase vynechat a je to. A není se údajně čemu divit. O to více, když nastane situace, že vysoce postavení politici vlastní nejrozšířenější mediální útvary, jejichž sílu mohou používat, jak chtějí. Nedaleko od tohoto tématu vyřkl také redaktor svůj názor, ve kterém označil Andreje Babiše jako téměř zcela jistého budoucího předsedu vlády.

Na konci ponoukl Ondřej veškeré osazenstvo učebny k častějšímu vyhledávání článků věnujícím se veřejnému hospodářskému či politickému dění. Důležitou součástí dne by dle něj mělo být také čtení komentářů k těmto článkům, a to nejen těch, které jsou psány zastánci stejného názoru k dané problematice, ale také těch, které byly napsány lidmi názoru opačného. Podle přednášejícího bychom měli žít v neustálém dialogu, v rámci něhož bychom se měli naučit nejen svůj názor měnit, ale také ho upevňovat.

Mariana Tauchmanová, VIII.

Maturitní ples 4. B

3. března se v Kralupech nad Vltavou konal maturitní ples 4. B. Přivítal nás moderátor Aleš Suchánek a následovalo předtančení obsahující zvedačky a otočky, jež měla na svědomí Áďa Jeřábková tak jako všechny choreografie (kromě půlnoční tokijské jízdy). O úvodní zpestření se postaraly také její malé svěřenkyně.
Po slavnostním nástupu předstoupili dva zástupci třídy: Kamila Petrová a Tomáš Vnuk se svým výstižným proslovem. Při šerpování třídní profesorkou Olgou Kloučkovou nám byl každý maturant krátce představen (na plátně běžely fotky z dětství). Slečny nejčastěji vynesly modré šaty, tyrkysové či bílé s různým zdobením.

Po nezbytných oficialitách následovaly první tóny kapely NoHeadache, která všechny uchvátila, jelikož hrála opravdu skvěle bez nějakého zdržování. V repertoáru měli jak české hity (od Kabátu, Tří sester, Michala Davida, Karla Gotta ...), tak i světové (od ABBy, Bon Joviho, Toma Jonese, Adele, ...). Pak ale asi na hodinu vypadl proud (nejspíše kvůli velkému větru), proti čemuž maturanti i hosté vzdorovali svým unplugged zpěvem a rozezpívali sál i bez světel a elektroniky. Když tyto drobné technické potíže ustaly, losovala se tombola, která obsahovala sladký i slaný dort, třicetilitrový sud piva Podkováň, hromadu hnoje, zahradní stolek, kance či hlavní výhru – Playstation 4. Následovala dražba velmi chutně vzhlížejícího a nazdobeného dortu, která skončila na 900 Kč, a dražba daňka, v tu dobu ještě živého, do které se zapojili hlavně dva gentlemani a skončili na pěkných 3000 Kč. Po půlnoci jsme se dočkali tradičního překvapení s tématem zvířat. První ovšem vystoupily dívky na písničku Candyman, následované tokijskou jízdou, ale zhlédli jsme také baleťáky v růžových nařasených sukních a nakonec přišel velkolepý závěr ve zvířecích kostýmech. Všichni jsme si ples parádně užili (až do brzkých ranních hodin), za což 4. B velmi děkujeme a přejeme úspěšné složení maturitní zkoušky.

autor článku:
BARBORA NOVÁ
třída septima

Noc v kasínu

,,Dobrý večer, dámy a pánové! Budu vaším průvodcem dnešním večerem!‘‘ Touto větou začíná 24. února večer maturitní ples oktávy. Nacházíme se v krásně vyzdobeném sále Kulturního domu Vltava, který se dnes zahalil do stříbrné, černé a červené barvy v duchu kasína z Las Vegas.

Již při vstupu si můžeme všímat maturantů. Dívky se oblékly do nádherných šatů různých střihů a barev, páni zase do perfektně padnoucích obleků. Naplno se nám však všichni pohromadě ukazují při slavnostním zahájení plesu, kde předvádějí složitou choreografii na píseň Centuries od americké rockové skupiny Fall Out Boy. A může přijít na řadu šerpování! Třídní profesor Michal Vejvoda navléká maturantům šerpy stříbrné barvy a bývalá třídní profesorka Romana Niemcová předává bílé růže. A nyní už jen zamést drobné rozkutálené po celém sále a může začít zábava!

Po první tanečním bloku přichází na uvolněný parket Honza Votava se svým letadlem Extra 300, což je halový akrobatický model využívaný pro aeromuzikály, tedy pro vystoupení na hudbu. Honzu nahradí taneční skupina TŠ Roxton, kterou krátce poté vystřídá kouzelník se svým vystoupením, při kterém divákům mění peníze z tísíců na pouhé stovky a předvídá polohu jimi určených karet. Po něm však přichází z pohledu dámského obecenstva nejočekávanější vystoupení večera - Workout Mělník, což je skupinka mladých mužů, kteří nám předvádí triky na hrazdě a jiná silová cvičení.

Následuje vyhlášení tomboly. Všichni nedočkavě svírají nakoupené lístky, z nichž však pan profesor Vejvoda vylosuje pouze jeden, jehož držitel se stává majitelem nové televize Samsung.

Přesně v 00:00 zhasínají světla a začíná půlnoční překvapení laděné do programu večera v Las Vegas. Nechybí pokeroví hráči, drag vystoupení Cher, krásné dívky, a dokonce ani pravá vegaská svatba!

D. Kubátová, 3. A

Aleš Herout - snookerový mistr ČR

Jedním z dalších talentovaných studentů na naší škole je Aleš Herout, který je milovníkem snookeru.

Mnoho z nás netuší, co to snooker je. Mohl bys nám to přiblížit?
Snooker je jedna z kulečníkových disciplín. Na rozdíl od klasického kulečníku, který znají všichni, je snooker odlišný ve velikosti stolu (4m na 2m). Hraje se s 15 červenými a 6 barevnými koulemi. Každá koule má jiné bodové ohodnocení. Červené jsou za 1b, žlutá za 2b, zelená za 3b, hnědá za 4b, modrá za 5b, růžová za 6b a černá za 7b. Hra je rozdělena na tzv. frame. Ten, kdo získá na konci framu více bodů, vyhrává.

Jak dlouho se snookeru věnuješ a jak si s ním začal?
Měli jsme doma poolový stůl, na kterém jsem začal hrát už v 7 letech. Rodiče zjistili, že mi to celkem jde, tak mě přihlásili na tréninky. Jenže pak jsme uviděli snooker v televizi a ihned jsem ho chtěl hrát. Ve svých 9 letech jsem se tomu začal věnovat.

Jakého největšího úspěchu si dosáhl?
V České republice jsem už dva roky jedničkou a jsem několikanásobný mistr republiky ve snookeru i v poolu. Zahraničního úspěchu jsem dosáhl na mistrovství Evropy, kde jsem byl nejmladším účastníkem mezi 32 hráči, kde jsem prohrál z již dnešním profesionálem na poslední černé kouli.

Jak často trénuješ a v čem trénink spočívá?
Trénuji 3 hodiny denně. Je to v podstatě jako v každém jiném sportu. Musíte se tomu věnovat s velkým úsilím, nadšením pro hru, a pokud chcete být nejlepší, musíte tvrdě makat!

Jak se ti daří skloubit tréninky se školou? Chtěl si jít vůbec na gympl?
Co se týče školy, je to dost náročné. Je těžké skloubit tréninky, učení a turnaje. Gymnázium jsem si vybral z důvodu, že kdyby mi nevyšla pozice profi hráče, chtěl bych se stále věnovat sportu a jít na vysokou školu.

Máš ve snookeru nějaký cíl, kterého chceš dosáhnout?
Ano, chtěl bych se stát prvním českým profesionálním hráčem snookeru a jako ,,malý bonus'' vyhrát mistra světa, což je největší ocenění, kterého můžete dosáhnout.

autor článku:
NIKOLA BRABCOVÁ
třída 3. A

autor článku:
ANEŽKA FOUSKOVÁ
třída 3. A

Eva píše z Texasu

Pokračování ze strany 3.

Jeden z velkých rozdílů v americkém školství je možnost navolit si libovolný počet předmětů. Volba je založená na preferencích studijního oboru a samozřejmě také ochotě se vzdělávat. Cílem středoškolského studenta je získat požadované kredity k získání maturitního diplomu, čehož je schopný v podstatě každý jedinec, který vloží jen trochu práce do svého studia. Navíc v té práci není sám; učitelé, mající se studenty daleko přátelštější vztah a otevřenější přístup, se snaží nabídnout pomoc každému.

Škola dále nabízí širokou škálu nejrůznějších programů a specializací (učitelská, inženýrská, lékařská…), ze kterých si student může vybrat jednu, které se věnuje po celé čtyři roky. To se mu hodí ke studiu na vysokou školu. Například North Side je vyhlášená pro svůj „medical program", díky němuž studenti pomáhají v blízké nemocnici a více se tak seznámí s lékařským prostředím.

Každý den máme stejný rozvrh s týmiž osmi předměty. Mezi předměty jsou pouze pěti minutové přestávky. Škola začíná v 8:20 a končí v 15:35.

Nejlepší jsou podle mě volnočasové aktivity. Člověk si může vybrat z mnoha různých sportů, ale také z tanečních oborů nebo se stát roztleskávačkou či hrát v kapele, zpívat ve sboru nebo zažít armádní výcvik. Každý sport má vyhrazenou sezónu, proto se mohou sportovci během roku účastnit více aktivit. Tréninky jsou každý den před anebo po vyučování, poté většinou dvakrát týdně zápasy. Návštěva na jiných školách mi ukázala, jak je pro každou školu důležité udržovat onoho „školního ducha", mít svoji barvu a maskota. North Side má vínovou a zlatou barvu, maskot je „Steer". Já jsem se stala součástí volejbalového a poté i basketbalového týmu. Dostala jsem se do skupiny úžasných lidí a získala pro mě ty nejcennější zážitky a vzpomínky, zahrnující například i jízdy pravým americkým school busem.

Nejen díky učitelům a koučům, ale i zdejším studentům se ve škole cítím, jako bych sem patřila od prvního dne.

Žiji v hispánské komunitě, doma i ve škole, takže se každý den kromě poznávání typického amerického života seznamuji i s jejich mexickými zvyky, mentalitou, jídle… Ukázali mi, jak se řídit heslem „Nikdy se nevzdávej!" Plním si svůj americký sen.

Eva Hejduková, septima, toho času studující v Texasu

Tonda Šámal ze Slovenska

Tonda Šámal - student našeho gymnázia nyní žije trochu méně vzrušující život „za velkou louží" - na Slovensku. Náš rozhovor přiblíží jeho studia.

Proč jsi odešel z našeho gymnázia?
Již před více než rokem jsem byl rozhodnutý vycestovat v rámci mého středoškolského studia do zahraničí, protože vím, jak skvělá to může být zkušenost, kterou v budoucnu určitě využiji. Shodou okolností (nezvládl jsem to, převážně kvůli angličtině) mne nepřijali na několik výměnných programů, díky nim jsem se ale dověděl o mé aktuální škole, která se zrovna rozjížděla a vypadala velice podobně jako školy, na které jsem se hlásil v zahraničí. Přihlásil jsem se do ní na poslední chvíli a po několika kolech výběrového řízení jsem byl přijat a získal jsem i stipendium. Z gymnázia jsem tedy neodešel, protože by mi již nevyhovovalo, ale protože se mi naskytla příležitost objevit pro mne doposud nepoznané a jít na školu, která nemá ve střední Evropě obdoby.

Kam jsi přestoupil a jak se ti tam líbí?
Přestoupil jsem na mezinárodní střední školu Leaf Academy, která zatím sídlí v Bratislavě a jejímž hlavním cílem je pomoc našemu regionu s výchovou budoucích “leaderů” v různých oblastech. Líbí se mi tam moc. Je to zase nová zkušenost, dá se tu poznat plno nových osobností se zajímavými životními příběhy a také tu máme milá, krásná a hlavně moudrá děvčata.

Jak to změnilo tvůj život?
Život zde je velice obtížný, musel jsem se naučit prát v pračce, občas přetrpět k obědu játra, když jsem přesvědčen, že „pečeň" znamená řízek, a dokonce se již i po opětovných ztrátách začínám orientovat ve městě bez význačného kopce anebo metra.

Co ti chybí?
Tak samozřejmě mi chybí lidi, které jsem tu tak dlouho znal, kámoši, rodina, Kerryho vždy přívětivé objetí nebo třeba krásně líná odpoledne, která teď vystřídalo večerní studium. Prohýřených nocí mám ale podle mne stále celkem dost, vlastně vždy, když přijedu zpátky do ČR.

Jak vaří?
Na jídlo si stěžovat nemůžu, ne, že by to byl hlavní důvod, proč je má škola tak skvělá, je to ale jeden z nich. Můžu mít zhruba 6 jídel denně a večeře nám vaří ultramilá paní kuchařka, se kterou je vždy radost si pokecat.

Slovensko? Jako vážně?
Slovensko je víceméně, vlastně asi úplně, stejné jako Česká republika. Školu s možnostmi té mojí byste v ČR ale nenašli. Upřímně si ale nejsem jistý, jestli bych byl schopen vydržet neustálé „diki”, „dovy” a „páči sa” déle než ty dva roky, které se mi již bohužel velice rychle krátí.

Pokračování na straně 9.

Vendula Bohoňková: „Oceňuji výuku biologie."

Pokračování ze strany 4.

Jaké jsou tvé koníčky?
Pocházím z "horomilné" rodiny. Od mala jsem závodila na lyžích, i když to nebyla žádná profesionální úroveň, zabralo to velkou část mého volna až do maturity. S nástupem na fakultu už tréninkový režim udržet nešlo. Navíc mi bylo jasné, že spíš než lyžováním, se budu později živit tou medicínou. Lyžuji už tedy jenom pro radost. Na 1. LF je ovšem široká nabídka tělocviků, ze které si každý zájemce vybere. Já začala trochu intenzivněji lézt a vytvořili jsme si skvělou fakultní lezeckou partu. Nikdo nejsme žádná špička, ale o tom to není. Přes týden chodíme pravidelně na stěnu, mimo školu se občas domluvíme a jedeme lézt i někam ven na skály.

Chystáš se jít do praxe, či budeš ještě studovat?
Po náročných šesti letech (teď doufám, že to nezakřiknu a úspěšně školu na jaře dokončím) mám studia plné zuby. Na začátku března mě čeká státnice z interny, pak ještě dvě další malé zkoušky a dvě státnice a můžu se těšit do praxe. Ačkoliv mě nástup do praxe vlastně i trochu děsí, už tam totiž opravdu o něco půjde, ne jenom o moji známku.

Tereza Drápalová

Reprízování

Nedávno jsme s Tomášem Vnukem ze 4.B diskutovali o školních prezentacích, které jsou nedílnou součástí našeho studia a stále nás doprovází. Dospěli jsme k názoru, že jsou důležité a užitečné, ale současně jsme se shodli, že je škoda, aby byly po jediném odprezentování do nenávratna uloženy jen v počítači a nic dalšího se s nimi nedělo. Uznejte sami, vracíte se k nim? Jistě mi dáte za pravdu, že tak přichází vniveč mnoho času a energie vložené do jejich přípravy a tvorby.

Na základě této myšlenky vznikl projekt zvaný „Reprízování", který spočívá nejen ve zlepšení řečnických dovedností přednášejícího, ale především v opětovném připomenutí prezentací, které již byly v hodinách využity. Avšak tentokrát nejsou posluchači jen spolužáci, nýbrž ostatní zvídaví žáci gymnázia se zájmem zjistit si něco nad rámec svého aktuálního kurikula.

Reprízování se koná vždy v pátek od 13:50 v audiovizuální učebně 207. Od premiérového setkání před několika týdny jsme si vyslechli téměř desítku zajímavých prezentací, od podrobného vysvětlení komplikované funkce procesoru přes průvodce vzniku a vývoje vesmíru až po osvětlení základů sdílené ekonomiky. Velice nás těší jak široký tematický rozsah jednotlivých představení, tak i zájem žáků, kteří neváhají se přijít podívat i ve svém volném čase v pátek po vyučování.

Autoři článku: Petr Tomášek a David Seres, 3. B

Ondra Šťastný - výprava za poznáním

Ondřej Šťastný je bývalý student a profesor našeho gymnázia. Rozhodl se splnit si jeden ze svých snů, odletěl navštívit Vietnam a Nový Zéland. Jeho dobrodružství začalo v listopadu loňského roku, kdy po dlouhých přípravách konečně nastoupil do letadla směr Asie.

První zastávka - město Hanoj, kde se zdržel pouze tři dny a „přežil" zde místní provoz na vypůjčené motorce. ,,Doufám, že teď už to bude klidnější," pomyslel si Ondřej, když nastupoval do autobusu, který směřoval do severní provincie Vietnamu - Ha Giang a zde začalo opravdové dobrodružství. Ha Giang je totiž odlehlé místo, kde se seznámil s domorodci, s jejich kulturou, gastronomií. Žije zde mnoho etnických skupin. Ondra si všímá jejich práce, vzájemné komunikace, oblékání i reakcí na turisty, kterých v těchto končinách ještě mnoho nepotkáte. V Ha Giang si opět půjčuje motorku a jede dál na sever do městečka Tom Son, Lung Cu, Dong Van. Krajině dominují překrásné horské scenérie, pozoruhodné jsou nedělní dobytčí trhy a výborné jídlo. Ale hlavně nikde nepotkáte žádného turistu. To je to, co si Ondřej přeje nejvíce.

Po této okružní motorkářské jízdě se opět autobusem přemístil do Hai Phong, velkého historického přístavního města, a odtud za přírodními krásami ostrova Cat Ba. Toto je největší ostrov turisticky velmi známé zátoky Ha Long, která patří mezi nejkrásnější místa na světě a je zařazena na seznam světového přírodního dědictví UNESCO. Takže samozřejmě je povinností navštívit místo, kde se drak zanořuje do moře, což název Ha Long znamená v překladu. Při pobytu v džungli ho okouzluje nedotčená příroda a obdivuje a fotí neuvěřitelné množství různých rostlin. Ovšem tamní pláže jsou nádherné, ale také už plné turistů. Z ostrova se po několika dnech vrací do Hai Phongu, užije si moře, odpočívá a potom se přemisťuje letadlem do Saigonu, tedy Ho Či Minova města, kde je neuvěřitelné horko, takže návštěva různých historických památek je velmi náročná. ,,Musím ochutnat co nejvíce místních jídel," zatouží Ondřej a míří do jednoho z mnoha vietnamských bister. Vietnamské jídlo je fakt dobré a hlavně levné.

Čas strávený cestováním strašně rychle letí, měsíc utekl jako voda a Ondra se přesouvá do Hanoje, odkud letí do Bangoku. Z Bangoku na Nový Zéland, ale to už je jiná cestovatelská kapitola.

D. Šťastný, 3. B

Gaudeamus, ČZU

1. Veletrh Gaudeamus je zaměřený na pomaturitní a celoživotní vzdělávání. Velkou výhodou je to, že se pod jednou střechou můžete setkat s téměř dvěma stovkami vystavovatelů nejen českých, ale i zahraničních škol, např. z Dánska, Velké Británie, ale i Singapuru. Veletrh láká pestrým doprovodným programem, díky němuž si nejen můžete vyslechnout přednášky vybraných univerzit, ale i přímo ve stáncích lékařských fakult vyzkoušet třeba první pomoc nebo chirurgické šití. Veletrh pomůže s výběrem vysněné školy.

2. V zájmu naší budoucnosti jsme vyrazili na den otevřených dveří na Fakultu technickou České zemědělské univerzity. VŠ nabízí kromě oborů týkajících se zemědělství, také předměty zaměřené na silniční a městskou automobilovou dopravu, obchod a podnikání s technikou či informační a řídící techniku. S tamními studenty jsme si prohlédli komplex a měli jsme možnost vidět velmi moderní laboratoře, od místností s dopravní a zemědělskou technikou přes skromný univerzitní pivovar až po učebny informační techniky, kde jsme létali s kvadrokoptérami. V programu Formula Student si studenti konstruují vlastní formuli a následně s ní soutěží v zahraničí.

K. Klemanová, J. Hlavatý, J. Štěpánovský

I'm princess and I know IT

Odmalička jsem věděla, co chci dělat. Chtěla jsem být programátorkou jako tatínek. Ve škole mě baví matika. Mám štěstí. Spoustu holek nenapadne ani zamyslet se nad IT jako nad svou budoucí kariérou. Kdo z vás by si, když se řekne ajťák, představil holku?

Nejsem jediná, kdo se takto ptá. V roce 2014 založila skupina studentek Fakulty Informatiky z brněnské Masarykovy univerzity neziskovou organizaci Czechitas, která si klade za cíl zbořit tyto stereotypy a dostat do IT více žen. Dnes je totiž v naší republice na IT pozicích jen 7% žen. To je druhé nejnižší procento v Evropě. A v blízké budoucnosti se toto číslo nejspíš nezvedne – na IT oborech na vysokých školách je v průměru pouze 13 % holek.

Czechitas se rozhodly ukázat holkám, že se informatiky bát nemusí. Začaly pořádat workshopy, přednášky, setkání. Jsou primárně zaměřené na dívky, ale rozhodně to neznamená, že byste tam kluka nepotkali, polovina lektorů jsou tam muži. Czechitas nejsou nijak feministickou organizací, pouze chtějí vytvořit pro dívky příjemné prostředí, kde budou moci zvednout ruku a zeptat se na banalitu, aniž by se bály, že se ztrapní. Programovat může každý, i středoškoláci!

L. Procházková, oktáva

Střípky

Den otevřených dveří
V průběhu celého dne si mohli zájemci o studium na naší škole prohlédnout učebny, zkusit si pokusy v laboratořích a navštívit naši nově otevřenou tělocvičnu.

Pietní akt ve Všetatech
Letošní všetatské setkání se uskutečnilo v sobotu v místním kině za přítomnosti Petra Pitharta, signatáře Charty 77, s nímž jsme si zavzpomínali na Jana Palacha, který se dne 16.1.1969 upálil. Na této akci vystoupil pěvecký sbor a recitátorky z našeho gymnázia pod vedením p. prof. Nejedlé.

Okresní kolo dějepisné olympiády
Tématem letošní dějepisné olympiády byli Habsburkové v českých zemích v 18. století a dějiny 18. století v ostatních zemích. Nejúspěšnější byli žáci z tercie - Honza Hlavsa, Jana Roubová a Vítek Novotný.

Vzácná návštěva na naší škole
Naši školu navštívil předseda Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky Jan Hamáček a krajský zastupitel PaedDr. Milan Němec, MBA, člen Výboru pro výchovu, vzdělávání a zaměstnanost, se kterými mohli studenti volně diskutovat.

Pieta u památníku Jana Palacha
Na mělnické radnici se sešlo vedení města a političtí představitelé ČR, Francie a Maďarska, aby pokřtili knihu Jan Palach a Československo 1948– 1989. Hlavní pietní shromáždění proběhlo tradičně u památníku Jana Palacha, kde jsme se poklonili jeho památce a položili květiny.

Olympiáda v němčině
Zúčastnilo se 11 studentů, z nichž do okresního kola postoupily Bára Nová, Lucka Veiglová a Míša Vaňurová. Úspěch slavila Lucka Veiglová, která obsadila 1. místo.

Sportovci GJP
Oceněni byli: Denisa Vegrichtová za Jezdecký klub Mělník, Jan Hlavsa za Taekwondo Mělník, Jakub Miřatský za Kung Fu Mělník a Antonín Valda za HC Junior.

Olympiáda v českém jazyce
V okresním kole v českém jazyce zabodoval Vítek Novotný, který postoupil do krajského kola, a dále Albert Behner, který ve druhé kategorii obsadil 4. místo.

Zeměpisná olympiáda
Zeměpisná olympiáda se konala v Kralupech nad Vltavou, kde byli úspěšní Julián Ardan (1. místo v kategorii A), Filip Kolář (1. místo v kategorii B), Jiří Gebauer (2. místo v kategorii B), Jan Hlavsa (1. místo v kategorii C) a Vít Vlasák (3. místo v kategorii D).

Okresní kolo v olympiádě z angličtiny
Soutěž se konala v Dvořákově gymnáziu v Kralupech nad Vltavou. Do krajského kola postoupil Daniel Mencl z tercie.
Olympiáda z francouzštiny
Olympiáda se zúčastnilo 11 studentů. Gratulujeme Danu Menclovi, Dominice Kubátové a Lucii Vítové.

Chemická olympiáda
Chemická olympiáda se konala v Kralupech nad Vltavou. Na druhém místě se umístil Lukáš Syrový z kvarty, který postupuje do krajského kola.

Matematická olympiáda
V krajském kole reprezentoval naši školu Petr Gebauer, který se umístil na 3.-4. místě.

Oslavili jsme **Den vody.** Skupiny žáků se střídaly při prohlídkách čistírny odpadních vod a vodárny. Mezi Mlazicemi a Mělnickou Vruticí pendlovaly tři autobusy. Na našem gymnáziu akci zaštítila paní profesorka Lenka Pořízková, které tímto děkujeme za hezký a poučný výlet

N. Pavličová a T. Švejcarová, 3. B

Maturitní ples 4. A

Jednoho pátečního únorového večera jsme v Kralupech nad Vltavou nastoupili s maturanty 4.A na palubu letadla 4R a naše cesta kolem světa mohla začít. Na tuto cestu se maturanti moc těšili. Veškerá jejich půlroční příprava nepřišla vniveč, o čemž jsme se mohli přesvědčit již při zaznění prvních tónů skladby Vltavy od Bedřicha Smetany, na kterou si připravili okouzlující předtančení a tím celý večer zahájili. Poté si vychutnávali svou chvíli slávy při šerpování třídní profesorkou Zdeňkou Sekulovou. Dívky měly nádherné šaty, doplněny šperky, a pánové byli taktéž slavnostně oblečeni, skoro byste je nepoznali.

Na plese mimo jiné vystoupily mažoretky z Domova dětí a mládeže Mělník. Dražba 30 let starého rumu a dortu dost oživila zábavu. Celý večer hrála kapela Fragment band a známý herec Miroslav Šimůnek akci profesionálně a vtipně moderoval. Na závěr výletu do oblak si čtvrťáci pro diváky připravili půlnoční překvapení, které se neslo v duchu „cesty kolem světa“. Představili tradiční tance jednotlivých zemí (Německa, Španělska, Afriky, Havajských ostrovů, Ruska a jako perličku na závěr tanec Haka z Nového Zélandu).

A. Walterová a L. Sehnoutková, 3. A

Divadelní okénko

My děti ze stanice ZOO
V lednu jsme měli možnost v rámci Festivalu 13+ zhlédnout v Divadle v Dlouhé kontroverzní představení na motivy knihy od Christiany F. My děti ze stanice Zoo, příběh o drogové závislosti. S hrou se představilo ústecké Činoherní studio pod režijní taktovkou Michala Skočovského . A dojmy v nás zůstaly ještě několik dní snad i proto, že po hře následovala přednáška o drogové závislosti s představiteli rolí, režisérem a lidmi z Kontaktního centra pro drogově závislé.

Kurz negativního myšlení
Předposlední představení tohoto školního roku sklidilo nemalý úspěch. Tentokrát se Klub mladého diváka vypravil do světa ochrnutých lidí, jejich pohledů na svět a chuti i nechuti do života.

Příběh pojednával o skupině ochrnutých lidí a jejich partnerů, kteří se snaží přijímat handicap pozitivně, v čele s lektorkou, která si myslí, že žádný problém není tak veliký, aby se nedal vyřešit. Zdání ale mnohdy klame, po vstupu Geirra, invalidy na vozíku, který má ochrnuté obě nohy a neuvěřitelně negativní postoj k životu, se ale všechno změní. Gairr je stále nešťastný a podrážděný, ale má velký smysl pro černý humor. Do kurzu byl vtlačen svou manželkou, která ho i přes všechny jeho výlevy miluje a za každou cenu se snaží zachránit manželství. Pozitivní skupina se tak dostane do střetu s krutou realitou.V druhé části příběhu pak nastávaly velmi emotivní scény, ve kterých se postižení předháněli, kdo je na tom nejhůř, koho viní ze svého osudu, a nezapomnělo se ani na téma nevěry. Jestli se celá skupina lidí stala negativní, nebo Gairr pozitivní jsme se dozvěděli ve Švandově divadle na Smíchově.

V roli dívky s úplným ochrnutím celého těla jménem Marte jsme mohli vidět Evu Josefíkovou a hlavní roli Geirra ztvárnil Michal Dlouhý. Režii má na svědomí Daniel Hrbek.

V rytmu swingu bije srdce mé
Hudební komedie inscenovaná Národním divadlem překvapí nejen svým jemným humorem, ale i revuálními prvky**.** Režie hry o životě Jiřího Traxlera, osobnosti českého swingu 20. století, se ujal Ondřej Havelka. Nepřekvapí proto, že jde o revue, která pojímá téma a posouvá děj nejen slovem, ale i hudbou a zpěvem. Jde o výjimečný projekt, kterým se Národní divadlo nyní může pyšnit. Na život Jiřího Traxlera a dějiny Československa je nahlíženo originálním způsobem skrze jemný humor.

Swing byl za okupace v nemilosti, stejně tak za komunismu. V inscenaci je vše předvedeno s humorem, který pochmurnou historii aspoň trochu překryl hávem vtipu. K tomu hraje orchestr Melody Makers Ondřeje Havelky a swing na jevišti probíhá ve formě zpěvu i tance. Tři hodiny, které má představení trvat, utekly jako voda.

K. Roháčková, 3. B

Jane Palachu, my nezapomínáme, i ve své smrti jsi zvítězil!

Jak je známo, **Jan Palach**, který byl studentem mělnického gymnázia, obětoval svůj život za svobodu československého státu, a proto si každoročně naši studenti během Palachova týdne připomínají jeho čin a uctívají jeho památku.

Tento vzpomínkový akt se konal již po 8. naproti budově starého gymnázia u Beckova česko-francouzského památníku **Jana Palacha** dne 19.1.2017 od 15 hodin. Této akci předcházel křest nové knihy ***Jan Palach a Československo 1948 – 1989,*** jejímž autorem je **Dalibor Státník**, ředitel mělnického archivu. My jsme se této akce také zúčastnili a jen díky nám si nyní můžete přečíst, jak odpoledne probíhalo.

Ve 14 hodin jsme se společně s několika významnými osobnostmi, se starostou města **Ctiradem Mikešem,** oběma místostarosty, poslancem **Radkem Vondráčkem**, senátorem **Františkem Bublanem** a zástupci maďarského a francouzského velvyslanectví, sešli v obřadní síni radnice města Mělník. Zde byla představena nová kniha. Autor kladl důraz na to, že jeho práce není o textu, ale o obrazech a je určená především do zahraničí. Proslov zakončil myšlenkou, která nás všechny donutila se zamyslet: *„Výjimečnost tohoto díla je v jeho všednosti*." Na závěr křtu za cinkotu skleniček plných sektu Lobkowicz byla tato kniha slavnostně pokřtěna.

Ovšem i tato akce měla své odpůrce. Jistý muž z neznámé církve, která prosazuje stále žijící Československo, oděný v krokodýlím kabátě hrozil panu starostovi a zúčastněné osobnosti označoval jako *šmejdy*. Po odchodu ze starostovy kanceláře prohlásil: *„Ještě chvíli a dostal bych ho do úzkejch*." Následně v jejich stánku na náměstí hrála píseň *Ktož jsú boží bojovníci* na důkaz protestu proti akcím tohoto typu, jako je uctění Palachovy památky.

Ve 3°C jsme se přesunuli k památníku Jana Palacha a vyslechli jsme si českou národní hymnu a následné proslovy již zmíněných osobností. Poslanec Radek Vondráček pronesl slova, která nás všechny chytla za srdce: *„Jane Palachu, my nezapomínáme, i ve své smrti jsi zvítězil*." Následovala promluva evangelického mělnického faráře, ve které byl Jan Palach přirovnán k Ježíši slovy: *„Jiným pomohl, jiné zachránil, sám sobě už pomoci nemůže,*" a celá vzpomínková akce byla zakončena modlitbou a položením věnců a květin na pomník.
„Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo se obětoval za své přátele."

L. Špytková a K. Zahrádková, septima

I’m princess and I know IT

...pokračování ze strany 7.
Jedním ze zajímavých projektů je Akademie programování, kterou Czechitas organizují společně s firmou Microsoft. Tento projekt si klade za cíl naučit studenty zábavnou formou základy programování. Lektory jsou přímo učitelé IVT, kteří mají zdarma školení a kterým je během celého roku poskytována metodická podpora.

Dalším je Letní škola IT - „tábor“ pro holky středoškolačky. 7.- 8. srpna probíhá v Brně na Fakultě informatiky Masarykovy univerzity, druhý 21.-25. srpna na Fakultě informačních technologií na ČVUT v Praze. Osobní zkušenost hovoří jasně. Přes den probíhá výuka a večer se chodí na exkurze. Loni jsme byly například v Microsoftu, IBM nebo ve firmě Konica Minolta. Nejen tam jsme měly možnost poznat úspěšné ženy v IT, které se s námi ochotně podělily o svůj příběh.

Můžete se samozřejmě přihlásit i na další kurzy. Na stránkách czechitas.cz se dozvíte více. IT je skvělý obor a holky v něm chybí. Přitom dnes firmy nabízejí obzvlášť dívkám skvělé podmínky. Zkus se zamyslet. Není IT právě pro tebe to pravé?

L. Procházková, oktáva

Tonda Šámal ze Slovenska

...pokračování ze strany 6
V čem jsou hlavní rozdíly mezi GJP a tvojí školou?
Velký rozdíl je v tom, že zde žijeme všichni na internátu, jsem tedy v podstatě bez přestávky ve škole, což sice nezní moc příjemně, je to ale skvělá příležitost na bližší seznámení s lidmi z mého okolí a k vybudování „komunity”. Oproti GJP zde máme mnohem rovnější vztah k učitelům, rádi spolu trávíme čas, nemusíme vstávat, když přijdou do hodiny, a když se nám nedaří se něco naučit, hledají cesty, jak zlepšit jejich výuku místo toho, aby nás trestali. Hodně zde také pracujeme v týmech na různých projektech, o hodiny se na informace snažíme přijít hlavně sami a místo známek dostáváme komentáře o tom, co se nám daří a co bychom naopak měli zlepšit.Také ale nemáme bufet :(**nemají bufet.. ubožáci)**

Co plánuješ dělat po dokončení školy?
Plán po dokončení školy je jednoznačný: oslava. Poté přijde na řadu snad nějaká zahraniční technická univerzita, pracuji už na tom, abych pro sebe našel tu ideální, hezké země se zdají být například Dánsko nebo Holandsko.
M. Ardan. M. Bílek, T. Červenka, septima

Navštivte prezidenta

Překonat první hodinu ve škole, která je svým způsobem volnější, není vůbec žádný problém, protože mě čeká jedinečný zážitek v podobě každodenní výměny stráží, jež se koná vždy v poledne na Pražském hradě.

Vystupuji z autobusu a ihned mě pohltí zima. Chladný větřík, jenž se stává nepříjemným i lidem se zimními bundami, nás obtěžuje od prvních chvil venku. Nemyslím na to, ale přiznávám, že ve frontě na kontrolu věcí je to velmi obtížné. „Hej, my vlastně musíme vystát tu dlouho frontu, co?“ pokládám řečnickou otázku. Kontrolou nakonec projdu, a tak se přesouvám k Jízdárně, kde se mi dostává do ruky pracovní list. S papírem A4 mám cca 2 hodiny na proběhnutí celého areálu Pražského hradu. Jdu s Vráťou a Ondrou, přičemž si povídáme. Ondra najednou řekne: „Už to máme hotový, zbývá nám ještě hodina a půl.“ Nemáme s Vráťou z toho moc radost. Na štěstí se zde nachází krásně vyhřáté infocentrum, tak aspoň mám kde přemýšlet o tom, jak to v té Kanceláři vypadá.

Ve dvanáct hodin se přesouvám s celou partou na 1. nádvoří, kde sleduji nádhernou výměnu Hradní stráže. Zní hudba, klapou podpatky a rozléhá se zvuk přirážející zbraně k zemi, do dlaně a na rameno. Stráže si vyměňují prezidentskou standartu a ti, kteří mají odpracováno, opouštějí Hrad. Zanechává to ve mně pocit bezpečí i vlastenectví. Zároveň jsem hrdý, že máme na Pražském hradě takovou „atrakci“.

Přesouvám se do útrob Kanceláře prezidenta republiky. Strašně moc se těším. Musíme projít kontrolním bezpečnostním rámem. Průšvih je v tom, že hned několikrát. „Ach jo, už zase,“ pronese trochu zklamaně Tonda, kterého již nebavilo poněkolikáté absolvovat tuto kontrolu. „Všichni jste prošli, můžeme pokračovat,“ říká slečna Adámková, která nás provází. „Prosím vás, držte se na schodišti vlevo, aby zde mohli nerušeně procházet zaměstnanci,“ požaduje slečna. Z její prosby máme trochu neslušně srandu, jelikož jsme po celou dobu exkurze nepotkali ani živáčka. Potom si prohlížíme exponáty z dob bývalých prezidentů, zhlížíme prezentaci v kinosále a objevujeme prastaré, ale i novodobé bichle ve zdejší knihovně. Je zde 50 000 kousků. Neskutečné číslo. Mně se z celého hradu nejvíce líbí obrovské zlaté dveře vedoucí do Široké chodby se zrcadly od Bořka Šípka.

Zima byla velká, přesto se exkurze povedla. Díky za ni.

T. Nadassy, M. Holec, sexta

Ze studentské rady

foto: složení studentské rady: K. Klemanová, M. Tomečková, K. Šamanová

Zápis č. 5 ze dne 4. 1. 2017
Téma letošní akademie na konci školního roku bude „Život kolem nás“. Hlavní muzikál bude Mamma Mia! Akademie se bude odehrávat ve čtvrtek 29. 6. 2017. Generální zkouška proběhne 28. 6. 2017, všichni zájemci o zařazení jejich vystoupení do programu se hlásí Anežce Fouskové nebo PaedDr. Nejedlé do 5. 4. 2017. Je důležité informovat o datu akademie především třídní profesory, aby na toto datum nenaplánovali žádné exkurze.

Skupině studentů, kteří mají ruský jazyk a v úterý dopoledne volnou hodinu, bude udělena výjimka týkající se opuštění budovy školy.

Byl představen projekt Reprízování, který se poprvé uskutečnil v pátek 13. 1. 2017 ve třídě 207.

Paní ředitelka požádala studenty o uklizení přihrádek pod školními lavicemi nejen na Den otevřených dveří, ale po celý školní rok.

Antonín Šámal, bývalý student gymnázia a aktuálně student slovenské LEAF Academy, přišel s iniciativou zavést hodnocení kantorů. Řešila se otázka anonymity a také technické otázky. Jeho návrh byl přijat, bude se o něm jednat dál.

Zápis č. 6 ze dne 11. 1. 2017 (mimořádná SR)
Paní ředitelka upozornila studenty na problémy s dívčími i chlapeckými záchody (ucpávání záchodových mís a pisoárů), především ve spojitosti s pošpiněním kabinky na pánských záchodech. Nabádala proto studenty, aby sledovali své okolí a jakoukoliv takovouto aktivitu nahlásili.

Zápis č. 7 ze dne 1. 2. 2017
10. 3. bude na škole vyvěšena tibetská vlajka. Jedná se o akci Den pro Tibet na podporu ochrany lidských práv. Bližší informace budou sděleny ve vysílání školního rozhlasu.

V rámci projektu Knihovna z našich řad bude publikován článek a zástupci projektu jednají o možné spolupráci s Městskou knihovnou Mělník. Studenti mohou darovat své zachovalé knihy, mohou je nosit k Mgr. Dvořákové.

Zazněla žádost, zda by bylo možné ke všem předmětům v programu Bakaláři přidat vážený průměr, který by usnadnil výpočet.

Vedle kabinetu Mgr. Dvořákové visí nově nástěnka Studentské rady a školní poradny.

Menší tělocvična se nevyužívá z důvodu nízké teploty, hodiny tělocviku budou naplněny teorií a u nové haly proběhne před otevřením prohlídka potrubí a čerpadel.

Zápis č. 8 ze dne 1. 3. 2017
V plánování jsou jednotlivé tematické dny, nejbližší pravděpodobně 3. 4. 2017, zatím s pracovním názvem „Hoď se do gala“.

Vážené průměry nebudou z důvodu nejasností při závěrečném známkování na vysvědčení zobrazovány.

Paní ředitelce bude dodán seznam toalet, na nichž chybí zrcadla. Na konečném seznamu jsou dívčí a chlapecké toalety u učebny 201.

Bufet k 1. 3. 2017 ukončil svoji činnost, škola ani školní jídelna ho zatím vzhledem ke komplikovanosti případné správy nebude provozovat.

Jarní kurzy se uskuteční ve dnech od 21. do 23. 6. 2017 pro žáky 1. až 3. ročníku, tento rok budou kurzy rozděleny do tří tematických skupin.

Zde jsou jen zkrácené verze zápisů, celé zápisy lze zhlédnout na facebookové stránce.

autor článku:
TOMÁŠ VNUK
třída III.B

autor článku:
MAGDALÉNA TOMEČKOVÁ
třída 3. A

Ze slohových prací: Ideální učitel

Pořekadlo dnešních dětí je učení - mučení. Někteří studenti nemají rádi školu a vše, co s ní souvisí. Dle mého názoru přístup ke škole hodně ovlivňuje učitel. Každý z nás má představu o svém ideálním učiteli. Já vám povím o tom svém.

U mého ideálního učitele věk, vzhled ani pohlaví nehraje žádnou roli. Když dostanu nového učitele, začíná s čistým štítem. Nejsem ten typ člověka, který vidí postaršího kulhavého učitele a řekne: ,,Tak tohohle dědka mít ráda nebudu!‘‘

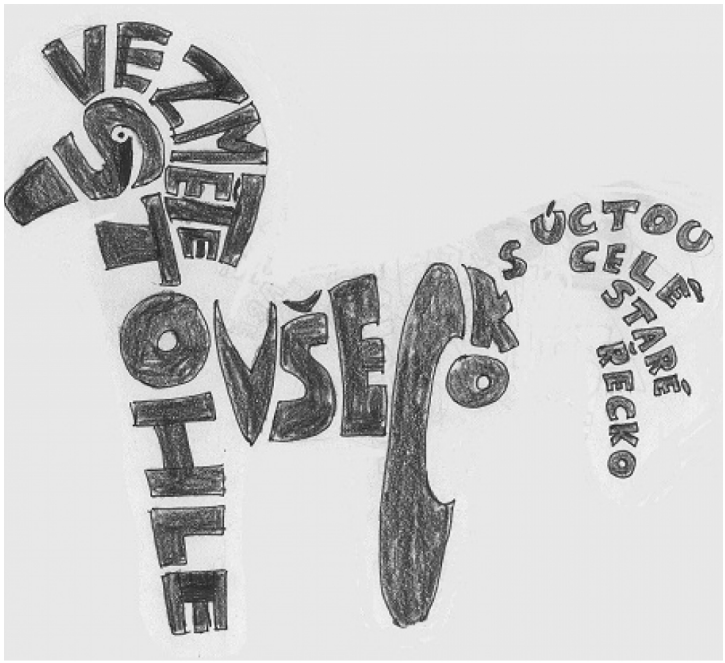
Můj ideální učitel by měl být něco jako velký, dospělý kamarád, ale vykám mu. V jeho slovníku by nemělo chybět slovo moderní technologie. Náš velký kamarád nám bude dělat prezentace, pouštět videa, filmy a další věci s počítačem, protože to přiláká pozornost dětí, a jestliže tyto zmíněné věci mají krásné, barevné, vtipné a poutavé zpracování, jednodušeji se pamatují. I když budou studenti brát svého pedagoga jako kamaráda, měli by ho respektovat, protože za prvé, když někdo ruší, odvádí pozornost ostatních spolužáků, a za druhé, pak se učitel naštve, dá třídě přepadovou písemnou práci a z hodného kamaráda se stane nenáviděný ,,dědek‘‘.

Koníčky profesora by měly být podle předmětu, který učí, a... vlastně cokoliv zábavného. Pokusím se to vysvětlit na příkladu zeměpisáře. Když se řekne učitel zeměpisu, znamená to, že má rád cestování, poznávání nových kultur a tradic a dokáže o tom vesele a poutavě vyprávět. Jako zábavný koníček by mohlo být třeba sbírání suvenýrů z cest, které pak nechá posílat po třídě nadšených studentů, již hltají každé jeho slovo. Přátelský, vtipný, spravedlivý, nevýbušný, moderní, zajímavý, znalý svého předmětu, hodný a zábavný jsou slova, která by neměla chybět v jeho celkovém dojmu.

Já mám to štěstí, že mě učí pár ideálních učitelů. Díky nim jsem si oblíbila jejich předměty. Děkuji vám moc za drahocenné informace, které jsem se nemusela těžce učit, ale samy mi zůstaly v hlavě.

Jana Roubová, tercie

Kaligram

ilustrace: Vanda Zandlová

Na 3. čísle Palachovin se podíleli studenti 3. ročníků GJP pod vedením Mgr. Terezy Drápalové Šajtarové v hodinách mediální výchovy. Děkujeme SRPŠ za sponzoring.